

ske og neurokirurgiske afdelinger samt radiumstationer på kommunale sygehuse, hvis driftsunderskud i øvrigt dækkes af staten i henhold til særlige overenskomster. I forbindelse med gennemførelsen af en sådan ordning kan det bestemmes, at betalingen skal kunne afkræves, uden at der foreligger samtykke fra vedkommende amtskommune til patientens behandling på det statslige sygehus m. v.

I lighed med gennemførelsen af de ændrede klageregler inden for sygesikringsområdet (se 2. samling, A. I. nr. 140) gennemføres der endvidere med loven en *ændret klageprocedure* inden for sygehusområdet, hvorefter sygehusudvalgenes afgørelser i fremtiden kan indbringes direkte for den sociale ankestyrelse og ikke som hidtil først for sikringsstyrelsen og derefter for den sociale ankestyrelse. I modsætning til den øvrige del af loven trådte disse ændrede klageregler først i kraft den 1. oktober 1975.

Om baggrunden for lovforslaget hedder det i *indenrigsministerens* fremsættelsestale:

„Lovforslaget indgår som et led i regeringens forslag om udgiftsbegrænsninger på statsbudgettet, og det skønnes, at forslagens gennemførelse vil medføre en indtægt for statskassen på ca. 320 mill. kr. i finansåret 1975-76. Specielt vedr. Rigshospitalet har der imidlertid gennem længere tid været arbejdet med problemerne omkring sygehuskommunernes betaling for indlæggelse, og efter at undervisningsministeriet har opsagt den særlige undervisningssengeordning i Århus til den 1. april 1975, må det anses for ønskværdigt også at ændre de hidtidige regler om benyttelsen af statens sygehuse. Det er derfor regeringens ønske at få etableret en betalingsordning, hvorved man opnår det første skridt mod en økonomisk ligestilling ved indlæggelse på statslige og amtskommunale specialafdelinger, således at indlæggelser alene sker ud fra rent lægelige hensyn og i overensstemmelse med den planlægningsmæssige baggrund, der har ført til dimensionering og specialefordeling på de enkelte hospitaler og afdelinger. For at nå dette mål kan det imidlertid blive nødvendigt, at man i tilslutning til betalingsordningen bryder med et af hovedprincipperne inden for sygehusområdet, hvorefter en amtskommune hidtil kun har været forpligtet til at betale for indlæggelse på fremmede sygehuse, når den har samtykket i patientens behandling på det fremmede sygehus. Lovforslaget indeholder derfor en bemyndigelse til, at der kan fastsættes særlige regler, hvorefter praktiserende læger kan henvide direkte til såvel amtskommunale som statslige sygehuse.

En hensigtsmæssig udnyttelse og arbejdsfordeling mellem de for-